D. Burchardi

VVORMACIENSIS ECCLESIAE EPISCOPI, DECRETORUM Libri XX. ex Conſiliis, & orthodoxorū patrū Decretis, tum etiam diuerſarū nationum Synodis, ceu loci communes congeſti, in quibus totum Eccleſiaſticū munus, lucidenta breuitate, & veteres Eccleſiarum obſeruationes, complectitur.

Opus denuò excuſum, omnibus Eccleſiaſtis ac Parochis apprimè neceſſarium.

Claruit ſub Henrico Imperatore: Anno ſalutis M. XX.

PARISIIS.

Apud Ioannem Foucherium, ſub Scuto Florentiæ, via ad D. Iacobum.

1549.

CVM PRIVILEGIO SENATVS.

Extraict des Regiſtres de Parlement.

A courts veue la Requeſte á elle preſanteé par Iehan
Foucher Libraire Iuré en Lhuniuerſite de paris,
L. par la quelle il requeroict luy eſtre parmis Im-
primer, ou faire Imprimer, vng liure intitulé D.
Burchardi Vuormacienſis epiſcopi, Decretorum
Lib. XX. ex Conciliis & orthodoxorũ patrũ Decretis &c.
A permis et permet audit ſuppliant Imprimer, ou faire Imprimer ledit liure, & expoſer en vente, Et deffence á tous aultres libraires & Imprimeurs de ce reſſort, Icelluy liure Imprimer, faire Imprimer ou expoſer en vente, aultres que ceulx que ledit ſuppliãt aura faictz Imprimer, ſans ſon adueu & conſantemẽt, Iuſques á cinq ans, ſur peine de confiſcatiõ deſdis liures, & d'amende arbitraire. Faict en Parlement á Paris le dernier Iour de Decẽbre Mil cinq cens quarãte huyt.

Collation eſt Faicte.

Ainſy ſigné Du Tillet.

D. Burchardi

ECCLESIAE VVORMACIENSIS EPISCOPI, DE *primatu Eccleſiæ, Decretorum Liber primus.*

Quòd in nouo teſtamento poſt Chriſtum dominum noſtrum à Petro ſacerdotalis cœperit ordo. *Cap. I.*

IN NOVO AVTEM TESTAmẽto poſt Chriſtũ dominum noſtrum, à Petro ſacerdotalis cœpit ordo, quia ipſi primò pótificatus in Eccleſia Chriſti datus eſt, dicente domino ad eum: Tu es, inquit, Petrus, & ſuper hanc petram ædificabo eccleſiam meá, & portæ inferi non præualebunt aduerſus eam, & tibi dabo claues regni cœlorum. Hic ergo ligandi ſoluendiq́ue poteſtatem primus accepit à domino, primúsque ad fidem populum Dei gratia, & virtute ſuæ prædicationis adduxit.

Ex epiſtola Anacleti papæ ad Epiſcopos Italiæ directa.

De priuilegio beato Petro domini vice ſolummodo commiſſo, & diſcretione poteſtatis, quæ inter Apoſtolos fuit. *Cap. II.*

ATQVE hoc priuilegiũ beato clauigero Petro, ſua vice ſolummodo commiſit, quòd eius iuſtè prerogatiuum ſucceſſit ſedi, futuris hæreditandum, atque tenendum temporibus, quomodo & inter beatiſsimos apoſtolos fuit quædam diſcretio poteſtatis. Et licet cunctorum par electio foret, beato tamẽ Petro conceſſum eſt, vt alijs præemineret, & eorum quæ ad querelam venirent cauſas, & interrogationes prudenter diſponeret. Quod Dei ordinatione taliter ordinatum eſſe credimus, ne omnes poſteri eorum cuncta ſibi vendicarent. ſed ſemper maiores cauſæ, ſicut ſunt Epiſcoporum, & potiorum curæ ne-

Ex epiſtola Melciadis papæ. Hiſpanijs Epiſcopis directa.

nis perdurare criminibus : quos oportet per ſeularis potentiæ diſciplinam à tam praua conſuetudine coërceri, qui per ſalutifera ſacerdotum monita noluerunt reuocari.

Quòd infra ſextam generationem coniugia non fiant.
Caput XXX.

Ex concil. apud Cõfientiam cui interfuit Henricus & Carolus reges, cap.1.

ANno dominicæ incarnationis, DCCCC. XXII. apud Confluentiam iuſſu venerabilium principum Caroli videlicet, & Henrici regum reuerendiſsimorum cõgregati ſunt epiſcopi numero VIII. Hermannus Agrippinenſis archiepſcopus, Herigerus Moguntiẽſis archiepiſcopus, Thiedo Vvirceburgenſis Epiſcopus, Luitthatius Mindanenſis epiſcopus, Doto Oſneburgẽſis epiſcopus, Richgouuo Vvormacienſis epiſcopus, Richuuinus Strazburgenſis epiſcopus, Vnuuano Padebrunẽſis epiſcopus, cum abbatibus aliiſq; ſacri ordinis viris quamplurimis. Cap. I. qui ipſo cooperante & ſententias eorum confirmante domino noſtro Ieſu Chriſto in ſynodali reſidentes conuẽtu, multa vtilia ac ſanctæ Dei Eccleſiæ profutura ſaluberrimo tractantes conſilio Inter cætera quæ ſtatuerunt, hoc maximè neceſſarium, & inſtanti prohdolor tẽpore per abuſionem frequentiſsimum cognationis inceſtum, ſumma cautela vitãdum firmauerunt: Hoc eſt, ne vllus Chriſtianus infra ſextã generationem nuptias copulare præſumat.

Finis Libri Septimi.

Sequitur figura Sancti Iſidori Epiſcopi de Septem gradibus conſanguinitatis.

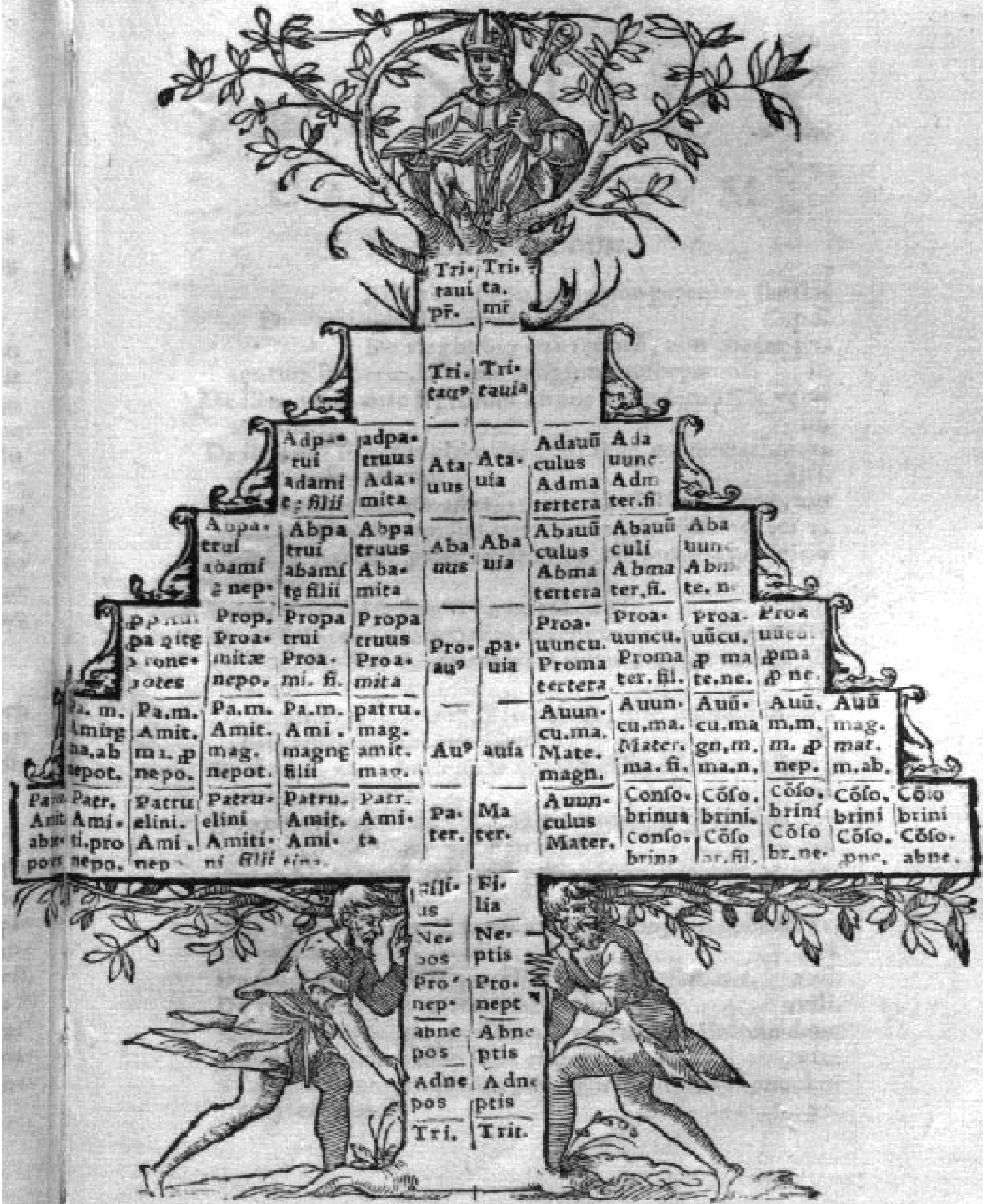
Tri- taui pr.
Tri- ta. mr
Tri. taq⁹
Tri- tauia
Adpa- trui adami tæ filii
adpa- truus Ada- mita
Ata uus
Ata- uia
Adauū culus Adma tertera
Ada uunc. Adm ter.fi
Abpa- trui abami tæ nep.
Abpa trui abami tæ filii
Abpa truus Aba- mita
Aba uus
Aba uia
Abauū culus Abma tertera
Abauū culi Abma ter.fi.
Aba uunc. Abm te.n.
Prop. Proa- mitæ nepo.
Propa trui Proa- mi. fi.
Propa truus Proa- mita
Pro- au⁹
ꝑa- uia
Proa- uuncu. Proma tertera
Proa- uuncu. Proma ter. fil.
Proa- uūcu. ꝑ ma te.ne.
Proa uūcu. ꝑma ꝑ ne.
Pa. m. Amitę ma. ab nepot.
Pa.m. Amit. mi. ꝑ nepo.
Pa.m. Amit. mag. nepot.
Pa.m. Ami. magnę filii
patru. mag. amit. mag.
Au⁹
auia
Auun- cu.ma. Mate. magn.
Auun- cu.ma. Mater. ma. fi.
Auū- cu.ma gn.m. ma.n.
Auū m.m. m. ꝑ nep.
Auū mag. mat. m.ab.
Patr. Ami- ti.pro nepo.
Patru elini. Ami. nep
Patru- elini Amiti- ni filii
Patru. Amit. Ami- tina.
Patr. Ami- ta
Pa- ter.
Ma ter.
Auun- culus Mater.
Conso- brinus Conso- brina
Cōso. brini. Cōso br.fil.
Cōso. brini Cōso br.ne.
Cōso. brini Cōso. ꝑne.
Cōso brini Cōso. abne.
Filii- us
Fi- lia
Ne- pos
Ne- ptis
Pro- nep.
Pro- nept
abne pos
Abne ptis
Adne pos
Adne ptis
Tri.
Trit.